

ΚΩΔ.: 034295

ΠΑΡΗΛΑΒΗ ΕΝΔΕΞΕΤΑΙ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ Αριθμός Άδειας 64

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

«Φωνή βοώντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ἐτοιμάσατε τὴν
ὁδὸν τοῦ Κυρίου»
(Ματθ. γ', 3)

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

(1931 - 2012)

Ο ΛΙΣΒΟΡΙΑΝΟΣ ΙΕΡΑΡΧΗΣ

ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ

☩ Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου, Υπέρτιμος και Έξαρχος Πάσης Χαλκιδικής Νικόδημος Αναγνώστου γεννήθηκε το 1931 στο Λισβόρι Μυτιλήνης, απεφοίτησε αριστούχος από την Θεολογική Σχολή της Χάλκης το 1955. Διάκονος και πρεσβύτερος χειροτονήθηκε το 1955 στη Θεολογική Σχολή της

Χάλκης από τον Σχολάρχη της Σχολής Επίσκοπο Ικονίου, Ιάκωβο. Υπηρέτησε για 4 χρόνια ως εφημέριος στην Αρχιεπισκοπή Θυατειρών. Στην συνέχεια έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο Birmingham στην Καινή Διαθήκη. Υπηρέτησε ως Πρωτοσύγκελος (1959-1977), ως Ηγούμενος της Μονής Βλατάδων και ως αντιπρόεδρος του Πατριαρχικού Ιδρύματος Πατερικών Μελετών, ως καθηγητής της Εκκλησιαστικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης (1977-1980). Υπηρέτησε ως Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Κάτω Πατησίων Αθηνών (1980-1981). Το 1981 εξελέγη από την Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος Μητροπολίτης της Ιεράς Μητροπόλεως Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου, η χειροτονία του έγινε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών. Είναι συγγραφέας θεολογικών βιβλίων με θέμα την Καινή Διαθήκη και άρθρων σε περιοδικά και εφημερίδων.

Ο μακαριστός Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου Νικόδημος κοιμήθη και πορεύεται την οδό της αιωνιότητας από την Κυριακή 16 Σεπτεμβρίου του 2012 και αναπαύεται πλέον εκ των κόπων αυτού στο Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Στεφάνου της Αρναίας.

Στην νεκρώσιμο ακολουθία που ετελέσθη την Τρίτη 18 Σεπτεμβρίου, προέστη ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Ιερώνυμος. Τον Οικουμενικό Πατριάρχη εκπροσώπησε ο Μητροπολίτης Λαγκαδά Ιωάννης, ο οποίος απευθυνόμενος στο εκκλησίασμα αναφέρθηκε στην προσωπικότητα του Μακαριστού Νικοδήμου, επισημαίνοντας το αγωνιστικό του φρόνημα και την ενεργή παρουσία του κοντά στους πιστούς της Επαρχίας Η εξόδιος ακολουθία του Μακαριστού Λισβοριανού αρχιερέως ετελέσθη επίσης παρουσία πλειάδος μητροπολιτών, του εκπροσώπου του Πατριάρχη Σερβίας, επισκόπου Βρανίων Παχωμίου, ηγουμένων του Αγίου Όρους, πολιτειακών εκπροσώπων και φορέων και πλήθους πιστών της Μητροπόλεως.

Εκδίδεται
με την ευλογία
του Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου
Μυτιλήνης
κ. Ιακώβου

Τρίμηνο περιοδικό
Ενορίας
Τιμίου Προδρόμου
Λισβορίου Λέσβου

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
2012

Έτος 21^ο
Αρ. Φύλλου 75

ΛΙΣΒΟΡΙ...

ΠΥΡΡΑΙΩΝ ΓΗ...

ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΧΩΡΑ

42ο

π. Γεωργίου Αλεντά

9ο

Ο ΓΑΜΟΣ ΣΤΟ ΛΙΣΒΟΡΙ

Το γαμήλιο γλέντι

Στο γλέντι του γάμου που θα ακολουθήσει μετά την τελετή στην εκκλησία και που θα γίνει, αν είναι καλοκαιρί στην κεντρική πλατεία του χωριού, αν είναι χειμώνας σε ένα απ' τα μεγαλύτερα καφενεία, σε κυκλική διάταξη ή σε σχήμα Π είναι στρωμένα με λευκά τραπεζομάντιλα τα τραπέζια. Στο κέντρο το γαμήλιο τραπέζι. Εδώ κάθεται ο γαμπρός με τη νύφη, οι κουμπάροι, οι γονείς των νιόπαντρων και οι στενοί συγγενείς. Σε κεντρικό σημείο είναι και η μουσική που παίζει ντόπιους παραδοσιακούς σκοπούς, «του ν'φκάτου», «τα ξύλα» και άλλους παρόμοιους. Εδώ θα κοπούν και τα «κλίτσα» που μετέφεραν παιδιά σε πανέρια στην εκκλησία όταν πήγαιναν για την τελετή. Τα φαγητά κοινά σε όλους τους γάμους: παραδοσιακά «γιαπράτσια» - (ντολμαδάκια) «πταρέλια» - (κεφτεδάκια), «κισκέτς», «φουρνιστά» - αρνιά ψητά στο φούρνο με πατάτες, τα οποία είχαν προετοιμαστεί απ' το πρωί της Κυριακής από πολλούς εθελοντές και ψηθήκαν σε φούρνους της γειτονιάς.

Το χορό βέβαια θ' ανοίξουν πρώτοι ο γαμπρός με τη νύφη και θ' ακολουθήσουν τα συμπεθερικά και οι κουμπάροι. Οι συμπεθέροι χορεύοντας κολούν επιδεικτικά στους μουσικάντες χαρτονομίσματα, στο μέτωπό τους, για να παίζουν με όρεξη.

Τη νύφη καθώς χορεύει την κερνούν λουκούμια τα οποία βάζει σε μαντήλι και το γαμπρό πιoto.

Το χορό θα συνεχίσουν οι κοπέλες και τα παλικάρια του χωριού και όλοι οι καλεσμένοι και το γλέντι θα κρατήσει μέχρι το πρωί.

Κάποια στιγμή ο γαμπρός με τη νύφη θα αποχωρήσουν απ' το γλέντι για να πάνε στο σπίτι τους. Άλλοτε ακολουθούσαν και οι πιο στενοί συγγενείς στους οποίους προσφερόταν πλούσιο γεύμα.

Τα γαμήλια τραγούδια

Στον ουρανό πιτούσανι δυο άσπρα πιριστέρια,
απ' του Θιό ήταν γραφτό για να γινούνι ταίρια.

Γαμπρός μας είνι άξιους, είνι κι παλικάρι,
Κι κάτσι κι ξιδιάλιξι της γης τ' ανατουράλι.

Νύφη μου σε παρακαλώ, σι κάνου κι μινέτι,
ν' αφήνεις τουν ιγιόκα μου ν' ρχιτι να μη βλέπει.

Στρώσι νύφη μ' του καναπέ, μη άνθη της Ευρώπης,
Που θα καθίσει η πιθιρά που πήραμι του γιο της.

Στρώσει νύφη μου τη σκάλα αδρί μαργαριτάρι,
Που θ' ανιβαίνει ου γαμπρός του άξιου παλικάρι.

Φλουρί θα ρίζου στου τσαρσί, να πέσει να βρου-
ντήξει,
τ' αντρόγυνου που έγινι ευχάριστα να ζήσει.

Τα δέντρα που συ φέραμι νύφη μου στην αυλή σου,
Να τα πουτίζεις ζάχαρη να τα 'χεις στη ζωή σου.

Γαμπρέ μ' που σ' αγαπούσαμε όλοι μικροί μιγάλοι,
Κι τώρα που συ πήραμι έχου χαρά μιγάλη.

Ως λάμπει τ' ασπρουμέταξου απάνου στην ανέμη,
Λάμπει του σπίτι που 'ταμι κι ούλ' οι καλισμένοι.

ΓΛΕΝΤΙ ΣΤΟ ΓΑΜΟ ΧΡΗΣΤΟΥ -
ΚΑΤΙΝΑΣ ΜΠΑΚΛΑ.

ΓΑΜΟΣ: ΚΥΡΙΑΚΟΥ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ
ΑΡΜΟΥΤΕΛΛΗ

ΣΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΔΙΑΚΡΙΝΟ-
ΝΤΑΙ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΑΛΒΑΔΑΝΗΣ
ΒΙΟΛΙ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΑΤΖΟΓΛΟΥ
ΚΟΡΝΕΤΑ, ΚΟΝΤΕΛΛΗΣ ΘΕΟΔΟΣΙ-
ΟΣ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ, ΑΡΓΥΡΕΛΛΗΣ ΚΩΝ-
ΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΚΟΡΝΤΕΟΝ, ΤΖΑΝΕ-
ΤΕΛΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΙΘΑΡΑ

ΧΟΡΟΣ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΡΜΟΥ-
ΤΕΛΛΗΣ, ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ ΔΑΛΒΑΔΑΝΗ
ΤΟ ΓΛΕΝΤΙ ΣΤΟ ΜΑΓΑΖΙ ΤΗΣ ΑΓΟ-
ΡΑΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΧΑΤΖΗΠΑΝΑ-
ΓΙΩΤΗ ΜΕ ΦΩΤΙΣΜΟ ΛΟΥΞ ΚΑΙ ΧΩ-
ΡΙΣ ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΕΣ.

Στο τέλος πια του γλεντιού θα βγει το «σιχτίρ πιλάφ», πιλάφι με πετεινό ή κότα, δείγμα πως δεν πρόκειται να προσφερθούν πια άλλα φαγητά για να αποχωρήσουν και οι καλεσμένοι και να μείνουν μόνοι τους και οι νιόπαντροι.

Την επαύριο το μεσημέρι θα επισκεφτεί το ζευγάρι η μητέρα του γαμπρού για να τους το ετοιμάσει το φαγητό που θα φαν μόλις ξυπνήσουν και το οποίο εθιμικά ήτανε κότα βραστή. Μαζί της έφερνε γάλα, ρυζόγαλο και ότι άλλο ήθελε.

ΤΟ ΓΑΜΗΛΙΟ ΓΛΕΝΤΙ

Ο Απόστολος Αναγνώστου θυμάται...

Πολλά έχουν γραφεί στο περιοδικό μας για τα ήθη και τα έθιμα του χωριού μας και ειδικότερα για τα έθιμα του γάμου. Κι εγώ αν και τόσο παλιά τα θυμάμαι πολύ καλά.

Ο γάμος στο χωριό μας, ήταν ένα κοινωνικό γεγονός. Για τη νύφη, το κύριο πρόσωπο της γιορτής, η μέρα του γάμου, και σήμερα ακόμη, αλλά όχι όπως τότες ήτανε μέρα χαράς, σημαδιακή για τη ζωή της, αφού αυτή τη μέρα ολοκληρωνότανε σαν γυναίκα.

Το πανηγύρι του γάμου αρχίζει από την Πέμπτη με το ξεκίνημα του μοιράσματος στο χωριό του «κλιτς» και τελειώνει την Δευτέρα το βράδυ με τον «αμντίγαμο». Η κορύφωση βέβαια του «πανηγυριού» είναι το βράδυ της Κυριακής του γάμου στα καφενεία του χωριού.

Μετά τη στέψη στην Εκκλησία και το κέρασμα των καλεσμένων στο σπίτι, όλοι θα καταλήξουν στα καφενεία της αγοράς. Η μουσική, με όλες τις κατηγορίες οργάνων, πνευστά, κρουστά, έγχορδα, που σε τίποτα δε μοιάζει με τα σημερινά συγκροτήματα, τα εκκωφαντικά και πολύβουα, έδινε τον τόνο και τη χαρά.

Όπως σε όλες τις περιπτώσεις γλεντιού που την εποχή εκείνη γινόταν κατά ζευγάρια, έτσι και τώρα στο γαμήλιο γλέντι, χορεύουνε ζευγάρια, άνδρας με γυναίκα, δυο άνδρες ή δυο γυναίκες.

Ο χορός άνοιγε με το νέο ζευγάρι. Πρώτα συρτός με μαντήλι, έπειτα μπάλος, ύστερα δυο τρεις καρσιλαμάδες και στο τέλος καλαματιανός. Λίγο αργότερα προστέθηκαν και ευρωπαϊκοί χοροί, όπως ταγκό, βαλς κ.ά.

Αυτή η σειρά επαναλαμβανότανε για όλους τους χορευτές.

Η μουσική ήταν γλυκιά, ακουστική, ευχάριστη, στο βαθμό που μπορούσε κανείς τότες να μιλήσει και με το διπλανό του.

Τότε γινότανε και τα κεράσματα, προς τους χορευτές. Το γκαρσόν φώναζε με στεντώρια τη φωνή ονοματεπώνυμο του κεραστή με τη κατάλληλη κίνηση προς το μέρος του. Στο δίσκο υπήρχε ένα ποτήρι για το ούζο και δυο πιατάκια, το ένα με λουκούμι και το άλλο άδειο.

Όταν ο χορευτής ανταπέδιδε το χαιρετισμό σήκωνε το ποτήρι και μετά έπινε μια γουλιιά. Η γυναίκα έπιανε το λουκούμι, το έδειχνε στον κεραστή και μετά το έβαζε στο άδειο πιατάκι.

Όταν τελείωνε ο χορός του ζευγαριού, τα λουκούμια, όσα ασφαλώς κεράστηκαν, στη γυναίκα, πήγαιναν στις κοπέλες.

Στο χορό του γάμου κερνούσε τους χορευτές, ο γαμπρός, η νύφη, ο κουμπάρος και η κουμπάρα οπότε ακουγότανε.

«Δύο γαμροός!» Μετά «έτερα δύο νύφηηη!» και «έτερα δύο κουμπάρος!».

Πρέπει να σημειώσουμε ότι όλα τα ζευγάρια εκείνο το βράδυ, τα κερνούσαν απαραίτητα ο γαμπρός και η νύφη, οπότε συνεχώς αντηχούσε το «έτερα δύο νύφηηηηη!»

Αλλά θα συνεχίσουμε με τις αναμνήσεις μας και άλλη φορά!

Μικρασιατική Καταστροφή

Συνεντεύξεις:

Βλάσης Αγτζίδης, Νικόλαος Ραπτόπουλος

Επιμέλεια αφιερώματος, εισαγωγή, συνεντεύξεις:

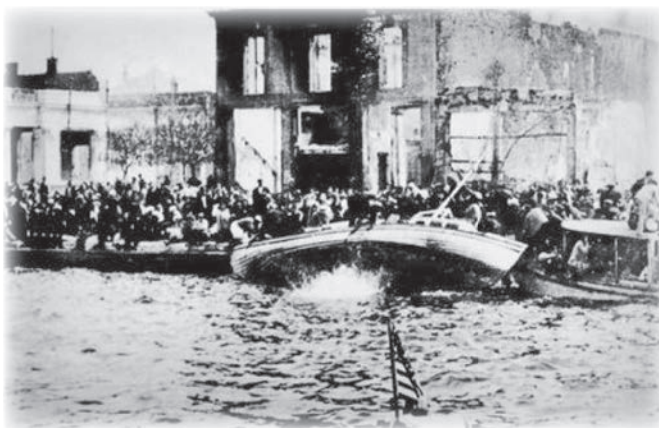
Στέλιος Κούκος skoukos@makthes.gr

Τη μικρασιατική μας περιπέτεια, πάνω απ' όλα και πάντα τραγωδία, έχουμε συνηθίσει να την αποκαλούμε και να τη χαρακτηρίζουμε καταστροφή. Ίσως για να ξεμπερδεύουμε μια και καλή, άπαξ και διά παντός, τόσο με την περίοδο αυτή όσο και με τον ίδιο τον χώρο, φοβάμαι και με τους ανθρώπους του. Αλλά η πανωλεθρία

αυτή έχει τα απόλυτα χαρακτηριστικά τραγωδίας και μάλιστα χωρίς την κάθαρση. Και έτσι παραμένει μόνο το ιδιαίτερα βασανιστικό συναίσθημα, που συνεχώς και αδιαλείπτως μας τρώει τα σωθικά, όταν τη φέρνουμε στον νου και τη μνήμη, ακόμη και 90 χρόνια μετά. Γιατί η τραγωδία δεν αποτελεί θεομηνία, αφού εμπίπτει στα όρια του ανθρώπινου, δηλαδή του προβλέψιμου, ή ακόμη αποτελεί έναν συνδυασμό προβλέψιμων μεγεθών και γεγονότων αλλά και συμπτώσεων. Μια τέτοια σύμπτωση, για παράδειγμα, ήταν ο θάνατος του βασιλιά Αλέξανδρου από δάγκωμα πιθήκου! Το γεγονός αυτό, μετά και την ήττα του Ελευθέριου Βενιζέλου στις εκλογές, άνοιξε τον δρόμο για την επιστροφή του έκπτωτου γερμανόφιλου βασιλιά Κωνσταντίνου. (Τις εκλογές είχε προκηρύξει ο ίδιος ο Βενιζέλος!)

Αλλά μήπως δεν είναι αποτρόπαιο ανθρώπινο λάθος η δολοφονική απόπειρα εναντίον του Ελευθέριου Βενιζέλου στο Παρίσι, ακριβώς μετά την περιφανή διπλωματική νίκη του στη συνέλευση για την ειρήνη; Ή ακόμη και η οδυνηρή εκτέλεση του βουλευτή, λόγιου και πολιτικού αντιπάλου του Βενιζέλου, Ίωνος Δραγούμη, στην καρδιά της Αθήνας, από βενιζελικούς, μόλις έγινε γνωστή η πιο πάνω απόπειρα; Ο Εθνικός Διχασμός σε όλο του το μεγαλείο!

Μετά τα πιο πάνω γεγονότα, λοιπόν, άλλαξε άρδην το σκηνικό στο ευρύτερο διπλωματικό πεδίο, και όλες οι συμμαχικές μας χώρες, οι οποίες μας υποστήριξαν στη σύνοδο για την ειρήνη στο Παρίσι "παραχωρώντας" μας

τη συνθήκη των Σεβρών που δημιουργούσε μια Μεγάλη Ελλάδα, αρχίζουν η μία μετά την άλλη να συμμαχούν με τον Κεμάλ και να αποσύρονται από το μικρασιατικό μέτωπο κάνοντας συνάμα πλάτες στον τουρκικό στρατό.

Αλλά ως έλθουμε και στα όρια του πιο προβλέψιμου μεγέθους. Με ποιο σθένος σε περίοδο πολέ-

μου και συγκρούσεων οι περί τον βασιλιά Κωνσταντίνο ηγέτες της χώρας που διαδέχτηκαν τον Βενιζέλο έστειλαν στο μέτωπο απειροπόλεμους στρατιωτικούς; Κάτι που στο πλαίσιο της πιο απλουστάτης λογικής εμπίπτει στα όρια της προδοσίας. Κι αυτό δεν το λείει κανένας... Ελληναράς, αλλά ο αμερικανός δημοσιογράφος και συγγραφέας Χέμινγουεϊ, ο οποίος αναφέρει ότι "οι τσολιάδες προδόθηκαν"! Και όλα αυτά φυσικά δεν τα χωρά ο άνθρωπος νους -ακόμη και 90 χρόνια μετά-, αφού από τα ιερά χώματα της Μικράς Ασίας, του Πόντου, της Καππαδοκίας, ξεριζώθηκαν βιαίως και διαλύθηκαν ποικιλοτρόπως εκατομμύρια άνθρωποι από τον κόσμο τους, τη ζωή τους και τους ανθρώπους τους - όσοι βεβαίως έμειναν ζωντανοί από τις ωμότητες και τη στοχευμένη εθνοκάθαρση των "προοδευτικών" εθνικιστών Νεοτούρκων. Άλλωστε γι' αυτό έπρεπε ο ελληνικός στρατός να βρίσκεται κοντά τους και γι' αυτό είχαν στηρίξει την Ελλάδα και οι συμμαχικές χώρες, που είχαν νικήσει στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Δεν ήταν λοιπόν η Μεγάλη Ιδέα που ώθησε τους Έλληνες να αποβιβαστούν στη Μικρά Ασία αλλά οι γενοκτονίες και το ξεκλήρισμα των Ρωμιών, αλλά και άλλων εθνοτήτων όπως των Αρμενίων. Αλλά αν οι μεγάλες ιδέες γίνονται εύκολα παρανάλωμα, και οι ευγενείς ιδέες χρειάζονται προγραμματισμό, διόραση, σύνεση και πάνω απ' όλα ενότητα. Κι αυτό αφορά τις ποικίλου είδους πολιτικές περιπέτειες στις οποίες μπορεί να περιέλθει μια χώρα και τη δυνατότητα να βγει νικηφόρα μέσα από αυτές!

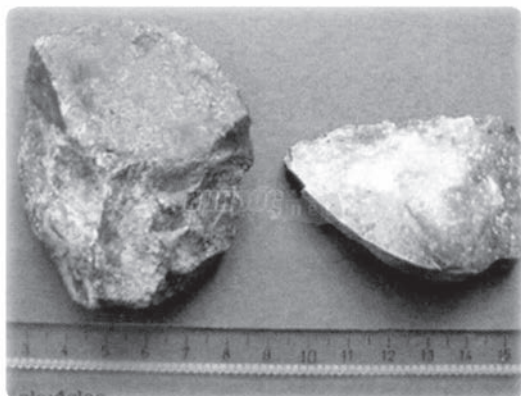

Λισβοριανοί ετών 200.000!

Ξεκίνησαν οι ανασκαφές στην παλαιολιθική εγκατάσταση στα Ροδαφνίδια του Λισβορίου

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΜΠΡΟΣ

Παρασκευή
24 Αυγούστου 2012 |
Βαγγελιώ Χρηστίδου |
Περιβάλλον

Ξεκίνησε τις μέρες αυτές, στο Λισβόρι, η ανασκαφή για τα ίχνη της θεωρούμενης ως παλιότερης παλαιολιθικής εγκατάστασης στο Αιγαίο. Ερευνητές του Πανεπιστημίου Κρήτης βρίσκονται από την περασμένη εβδομάδα στη Λέσβο και ξεκίνησαν τις εργασίες τη Δευτέρα που μας πέρασε. Η έρευνα γίνεται σε ελαιόκτημα στη θέση Ροδαφνίδια, όπου έχει εντοπιστεί οικισμός που χρονολογείται στα 120.000 με 150.000 πριν, δεν αποκλείεται όμως να αποδείξει πως υπήρχε στην περιοχή ανθρώπινη παρουσία, πριν από 200.000 χρόνια:

Πάνε αρκετά χρόνια, από τότε που εντοπίστηκαν για πρώτη φορά ίχνη της παλαιολιθικής αυτής εγκατάστασης στο μεγάλο ελαιώνα στα Ροδαφνίδια, δύο περίπου χιλιόμετρα δυτικά του Λισβορίου. Οι τέσσερις ερευνητές, Χ.Β. Χαρίσης, Ρ. Durand, Μ. Αξιώτης και Τ.Β. Χαρίσης, είχαν μάλιστα κάνει σχετική δημοσίευση στο περιοδικό «Αρχαιολογία», πριν από 11 χρόνια και συγκεκριμένα το Σεπτέμβριο του 2000.

Τι έγραφε η ανακοίνωση

Όπως χαρακτηριστικά ανέφεραν στο σχετικό κείμενό τους οι τέσσερις ερευνητές, εντόπισαν τότε τα ίχνη μιας υπαίθριας εγκατάστασης της Παλαιολιθικής Εποχής, 42 χλμ. δυτικά της Μυτιλήνης, δύο χλμ. δυτικά του Λισβορίου και ένα χλμ. βόρεια των θερμών πηγών του Αγίου Ιωάννη Λισβορίου. Το τοπίο της περιοχής περιγράφεται μάλιστα ως φέρουν όλα τα στοιχεία των υπαίθριων καταυλισμών της Μέσης Παλαιολιθικής Εποχής, που ήταν κυρίως σε θέσεις παραλίμνιες, παραποτάμιες ή παραθαλάσσιες, με χαμηλούς λόφους και άφθονη πρώτη ύλη για την κατασκευή εργαλείων, ο μεγάλος αριθμός των οποίων συνδυάζεται προφανώς με το κυνήγι, την αλιεία κοχυλιών από τον Κόλπο της Καλλονής και την υλοτομία, από τα μεγάλα δάση της περιοχής.

«Ο παλαιολιθικός λιθώνας που εντοπίσαμε, έχει έκταση μεγαλύτερη από 400 στρέμματα», αναφέρουν οι τέσσερις ερευνητές στην ανακοίνωσή τους. «Σε όλη αυτή την έκταση υπάρχουν άφθονα αποκρούσματα

και εργαλεία, τα οποία δε φέρουν σημάδια μεταφοράς τους από το νερό, γεγονός που υποδηλώνει επιτόπια παραγωγή. Τα περισσότερα εργαλεία έχουν παραχθεί με άμεση κρούση σκληρού κρουστήρα, όπως φαίνεται από το μεγάλο βολβό που φέρουν. Λίγα μόνο έχουν μικρό βολβό, πιθανώς λόγω χρήσης διπολικής λάξευσης του πυρήνα. Τέλος, αρκετά παρουσιάζουν τεχνητή αφαίρεση του βολβού. [...]».

Όπως οι ίδιοι υποστήριζαν στην ανακοίνωσή τους, τα χαρακτηριστικά της λιθοτεχνίας των εργαλείων που εντόπισαν, ανήκουν στη Μέση Παλαιολιθική Εποχή, ενώ η χρονολογία ζωής κάποιων μπορεί να φτάνει και στο τέλος της Κατώτερης Παλαιολιθικής Περιόδου, δηλαδή 200.000 χρόνια πριν από σήμερα! Η τοποθεσία, φαίνεται ότι εγκαταλείφθηκε κατά την Προϊστορική Εποχή.

Ξεδιπλώνεται η Ιστορία

Η ανακοίνωση αυτή, οδήγησε πριν από δύο χρόνια στην περιοχή και την αναπληρώτρια καθηγήτρια Προϊστορικής Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης, Νένα Γαλανίδου. Η οποία και ξεκίνησε μια προσπάθεια να ξεπεραστούν τα όποια γραφειοκρατικά προβλήματα προέκυψαν με τη στήριξη, κατά τον περασμένο χρόνο, και του τότε Αντιδημάρχου Πολιχνίτου, Νίκου Κατράνη.

Όπως έγραφε το «Ε» τον περασμένο χειμώνα, το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο είχε επιτρέψει στα τέλη του φθινοπώρου, την πραγματοποίηση συστηματικής ανασκαφικής έρευνας στην περιοχή, από το Πανεπιστήμιο Κρήτης και υπό τη διεύθυνση της αναπληρώτριας καθηγήτριας του Πανεπιστημίου Κρήτης, Τελικά, οι ερευνητές έφτασαν στη Λέσβο την περασμένη εβδομάδα και από τη Δευτέρα έχουν αρχίσει εργασίες. Η κ. Γαλανίδου δεν θέλησε, σε χτεσινή επικοινωνία που είχαμε μαζί της, να κάνει οποιαδήποτε σχετική ανακοίνωση αφού, όπως είπε χαρακτηριστικά, ανακοινώσεις θα γίνουν όταν θα ολοκληρώσει τις εργασίες της, η ερευνητική ομάδα.

Η Θεοτόκος στην Ορθόδοξη Εκκλησία

μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών κυρού (†) Χριστοδούλου

Η Παναγία είναι, κατά την ορθόδοξη δογματική διδασκαλία, σύμφωνα με όσα απεφάσισε περί αυτής η Γ' εν Εφέσω Οικουμενική Σύνοδος (431 μ.Χ.): Υπεραγία, Θεοτόκος, Αειπαρθένος και Μεσίτρια. Είναι η Μητέρα του Θεού και των ανθρώπων, βασίλισσα γης και ουρανού. Πολύ όμως πριν από την οικουμενική αυτή απόφαση, οι πιστοί είχαν διαμορφώσει την συνείδηση, ότι η Μαρία, το δοχείον του Πνεύματος, υπηρέτης της προαιωνίου βουλής του Θεού «δι' ημάς τους ανθρώπους και δια την ημετέραν σωτηρίαν», ακαταίσχυντος προστάτης των χριστιανών. Δια τούτο και τιμάται ήδη από τους πιστούς των πρώτων χριστιανικών αιώνων, ενίοτε με δόσιν υπερβολής, την οποία εγκαίρως (και πριν ακόμη από το 431 μ.Χ.) οι Πατέρες επεχείρησαν να περιορίσουν στα ορθά πλαίσια, όπως τούτο αποδεικνύεται και από τον Άγιον Επιφάνιον, Επίσκοπον Σαλαμίνας Κύπρου (εκοιμήθη το 403 μ.Χ.), ο οποίος συνιστούσε ότι εις μεν τον Κύριο πρέπει λατρεία, εις δε την Θεοτόκο τιμή και προσκύνησις. Ο Άγιος Πατήρ ψέγει μετά παρρησίας την παρατηρούμενη στις ημέρες του υπερβολή έναντι του τιμίου προσώπου της Παναγίας, και τούτο τον αναδεικνύει αληθή Ποιμένα της Εκκλησίας, πού αγρυπνεί, κατά τον Απόστολο Παύλο, υπέρ των ψυχών του ποιμνίου του. Μάλιστα στον «Αγκυρωτόν» λεγόμενον λόγο του αποκαλεί την Παρθένον, πολύ πριν από την Οικουμενική Σύνοδο της Εφέσου, Θεοτόκον.

Η Ορθόδοξος Εκκλησία μας ούτε υπερτιμά το πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου, αναβιβάζουσα τούτο εις την θέσιν της θεότητας, ούτε την υποτιμά, θεωρώντας την ως κοινήν θνητήν γυναίκα, διότι είναι η Κεχαριτωμένη, όπως ακριβώς την προσεφώνησεν ο απεσταλμένος του Θεού Αρχάγγελος (Λουκ. α' 28, 30, 35). Μάλιστα η Παρθένος μετά την επί της γης Κοίμηση της και την εις ουρανούς Μετάσταση της, ευρίσκεται σε κατάσταση δόξης και τιμής, όπως τούτο γίνεται φανερό και από το όραμα πού περιγράφεται στην Αποκάλυψη (κεφ. ιβ' 1-6).

Η Ορθόδοξος Εκκλησία διδάσκει επίσης ότι οι Άγιοι εν ουρανώ και επί της γης (ζώντες δηλ. και κεκοιμημένοι) μεσιτεύουν προς τον Θεό, δηλ. τον ικετεύουν, πρεσβεύουν προς Αυτόν για τους άλλους ανθρώπους, είτε αυτοί ζουν, είτε εκοιμήθησαν. Υπάρ-

χουν όμως πολλοί, κυρίως προτεστάντες, που αρνούνται τις μεσιτείες των Αγίων ως και αυτές της Θεοτόκου, διότι παρερμηνεύουν το χωρίον Α' Τιμ. β' 5: «εις μεσίτης Θεού καί ανθρώπων, άνθρωπος Χριστός Ιησούς». Το χωρίον αυτό παρερμηνεύεται από αμαθείς ή κακοπίστους. Σύμφωνα με άλλα χωρία υπάρχει επίσης «εις Θεός» (Α' Κορ. η' 4-6), «εις Κύριος» (Α' Κορ. η' 6), «εις Πατήρ» (Ματθ. κγ' 9), «εις Ποιμήν» (Ιω. ι' 16), «εις διδάσκαλος» (Ματθ. κγ' 8), «εις Αγαθός» (Ματθ. ιθ' 17) και τα όμοια. Σύμφωνα δε πάλιν με άλλα χωρία υπάρχουν «πολλοί Θεοί» (Ψαλμ. πα' 6, Ιω. ι' 34), «πολλοί κύριοι» (Εφεσ. στ' 5-9), «πολλοί πατέρες» (Λουκ. α' 17), «πολλοί ποιμένες» (Εφεσ. δ' 11), «πολλοί διδάσκαλοι»

(Εφεσ. δ' 11), «πολλοί αγαθοί» (Ματθ. ε' 45) κ.λπ. Πώς συμβιβάζονται τα πρώτα χωρία προς τα δεύτερα; Ιδού πώς: Στα πρώτα, η έννοια είναι απόλυτος, στα δεύτερα σχετική. Εν απολύτω εννοία π.χ. υπάρχει «εις μόνον Κύριος και διδάσκαλος, ο Ιησούς Χριστός». Αλλά εν σχετική εννοία υπάρχουν πολλοί κύριοι, και διδάσκαλοι, ως ο Αβραάμ (Γεν. ιη' 12, Α' Πέτρ. γ' 6) και ο Παύλος (Α' Τιμ. β' 7). Ούτω και εν απολύτω εννοία υπάρχει «εις μόνον μεσίτης, ο Ιησούς Χριστός». Αλλά εν σχετική εννοία «πολλοί μεσίται», δηλ. οι Άγιοι. Πράγματι, οι Άγιοι και οι πιστοί μεσιτεύουν, παρακαλούν τον Θεό υπέρ των συνανθρώπων των. Κατ' εξοχήν δε πρεσβεύει υπέρ ημών η Μητέρα του Κυρίου ως «μητρικήν κεκτημένη παρρησίαν». Άλλωστε και στα χωρία Αποκαλύψεως ε' 8 και η' 3-4 γίνεται λόγος για τις προσευχές των Αγίων και των «γίνω πάντων» στο υπερουράνιο θυσιαστήριο. Οι Πατέρες της Εκκλησίας δεν φείδονται λόγων και εγκωμίων προκειμένου να περιγράψουν την συμμετοχή της Θεοτόκου στο Μυστήριο της Οικονομίας του Θεού για τον άνθρωπο. Και είναι χαρακτηριστικοί οι λόγοι, με τους οποίους την χαρακτηρίζουν ως «υπό πασών των γενεών προεκλεχθεισαν», ως ευλογημένη μεταξύ όλων των γυναικών, πανάμωμο και πανακήρατο. Κατά τον Άγιο Πρόκλο, Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως, η Παναγία είναι «το αμόλυντον της Παρθενίας κειμήλιον, ο λογικός του δευτέρου Αδάμ παράδεισος, το εργαστήριον της ενώσεως των φύσεων, η πανήγυρις του σωτηρίου συναλλάγματος, η παστάς, ην ο Λόγος ενυμφεύσατο την σάρκα, η έμψυ-

χος της φύσεως βάτος, η όντως κούφη νεφέλη, η τόν επί των χερουβίμ μετά σώματος βαστάσασα, ο του εξ ουρανού νετού καθαρότατος πόκος, δούλη και μήτηρ, Παρθένος και ουρανόσ, η μόνη Θεού προς ανθρώπουσ γέφυρα, ο φρικτόσ της Οικονομίασ ιστόσ, εξ ησ αρρήτωσ υφάνθη της ενώσεωσ χιτών».

Κατά δε τον Άγιο Ανδρέα Κρήτησ η Παναγία είναι: «μήτηρ αγνεύουσα και Παρθένοσ θηλάζουσα», «κάλλουσ διάδημα και του γένουσ βασιλίσσα», «ιερόθεον τέμενοσ Χριστού», «ράβδοσ Ααρών, ρίζα του Ιεσσαι, τό σκήπτρον Δαυίδ», «τό βασιλικόν ένδυμα», «των χαρίτων στέφανοσ», «το πάσησ προφητείασ εκφανέστατον πλήρωμα» κλπ.

Ο πρύτανισ των θεολόγων Άγιοσ Ιωάννησ ο Δαμασκηνοσ τήν ονομάζει «το κάλλοσ της ανθρωπίνησ φύσεωσ» και ο Θεοφάνησ Νικαίασ «το διαυγέστατον της παρθενίασ θεότευκτον κάτοπτρον, ην τηλαυγέστατα διαδείκνυται η εικών του Θεού του αοράτου, αυτό τό αμύχανον και εράσμιον κάλλοσ του ούτωσ εραστού τε και έρωτοσ».

Ο πατερικόσ λειμών των εγκωμίων της Θεοτόκου είναι ανεξάντλητοσ. Και πάντοτε δροσερόσ και γοητευτικόσ. Στην δ' ομιλίαν του προς την Αγίαν Μαρίαν

ο Άγιοσ Κύριλλοσ Αλεξανδρείασ τονίζει: «Χαίροισ παρ' ημών Μαρία Θεοτόκε, το σεμνόν κειμήλιον άπάσησ της οικουμένησ, η λαμπάσ η άσβετοσ, ο στέφανοσ της παρθενίασ, τό σκήπτρον της ορθοδοξίασ, ο ναόσ ο ακατάλυτοσ και χωρίον του αχωρήτου, η μήτηρ και παρθένοσ... Χαίροισ η τον αχώρητον χωρήσασα εν μήτρα αγία παρθενικήν, δι' ησ Τριάσ αγιάζεται ... δι' ησ ο ουρανόσ αγάλλεται, δι' ησ άγγελοи και αρχάγγελοи ευφραίνονται, δι' ησ δαίμονεσ φυγαδεύονται, δι' ησ διάβολοσ πειράζων έπεσεν εξ ουρανού, δι' ησ το εκπεσόν πλάσμα εισ ουρανούσ αναλαμβάνεται, δι' ησ πάσα η κτίσισ ειδωλομανία κατεχομένη εισ επίγνωσιν αληθειασ ελήλυθεν...». Τά εν τη Γραφή δε ονόματα της Παναγίασ αναγράφει στον δ' λόγο του ο Ανδρέασ Κρήτησ, αναφέρων αυτήν ωσ: «νεάνιδα, προφητιδα, παστάδα, οικον Θεοи, ναόν άγιον, δευτέραν σκηνήν, τράπεζαν αγίαν, θυσιαστήριον, ιλαστήριον, χρυσοун θυμιατήριον, άγια αγίων, Χερουβίμ δόξησ, στάμνον χρυσήν, πλάκασ της Διαθήκησ, ιερατικήν ράβδον, σκήπτρον βασιλείασ, διάδημα κάλλουσ, αλάβαστρον, λυχίαν, ατμίδα, λαμπάδα, θρυαλλίδα, όχημα, θάμνον, πέτραν, γην, παράδεισοн, χώραн, άρουραν, πηγήн, αμνάδα, σταγόνα...».

Ο μήνασ των σχολειών. Ο μήνασ έναρξησ της σχολικήσ χρονιάσ. Σεπτέμβρησ... ο μήνασ που για δευτερο φορά δεν είδε ανοιχτή τη πόρτα του σχολείου μασ...

Ένασ χρόνοσ πέρασε με το σχολείο μασ κλειστό...

Ένασ χρόνοσ που το Λισβόρι στερήθηκε το σχολείο του! Έκλεισε έτσι απρόσμενα και «εν μια νυκτί».

Και τώρα ένα χρόνο μετά, ένα χρόνο κλειστό, ένα χρόνο χωρίσ το σχολείο στο χωρίό μασ, βλέπουμε τα απομεινάρια της εκπαίδευσησ ενόσ αιώνοσ στο Λισβόρι και κλαίμε πάνω στα εναπομεινάντα κουφάρια...

Το χειμώνα βλέπαμε τα παιδιά να τουρτουρίζουν απ' το κρύο περιμένοντασ το λεωφορείο στο σταθμό -έξω απ' το κλειστό σχολείο τουσ- για να μεταφερθούν και μέναμε απορημένοи...

Βλέπαμε επίσης τα παιδιά, μέσα σπισ παγερέσ χειμωνιάτικεσ μέρεσ να επιστρέφουν αρκετέσ φορέσ

Τελικά το σχολείο μασ

ΕΚΚΛΕΙΣΕ

Σεπτέμβρησ 2012

άπρακτα στο σπίτι τουσ, γιατί το λεωφορείο δεν ήρθε να τα πάρει - λόγω οικονομικών... δυσπραγιών και μέναμε απορημένοи!

Βλέπουμε και τώρα τα παιδιά του Λισβορίου να πλησιάζουν τα τριάντα πέντε, να περνούν έξω απ' το κλειστό σχολείο τουσ, για να πάνε αλλού και μένουμε απορημένοи!

Βλέπουμε άλλα σχολεία, ίδιασ αλλά και μικρότερησ δυναμικότητασ σε αριθμό παιδιών να παραμένουν ανοιχτά και απορούμε!

Γιατί άραγε έκλεισε;

Υπήρξε κάποιοσ ειδικόσ λόγοσ;

Πάντωσ όχι για τον αριθμό των παιδιών!

Ούτε για το οδικό δίκτυο!

Ούτε για να μάθουν ειδικά τα Λισβοριανά παιδιά περισσότερα γράμματα, αφού η παιδεία συνεχώσ απαξιώνεται άνωθεν...

Γιατί στοχοποιήθηκε λοιπόν το Λισβόρι;

Ποιοσ ο λόγοσ;

Ποιοσ ο στόχοσ;

Ποιοσ ο σκοπόσ;

ΛΙΣΒΟΡΙ

ΗΡΩΟ ΠΕΣΟΝΤΩΝ

Προκόπης Ι. Παπάλας

Στην είσοδο του χωριού και από τη δεξιά πλευρά του δρόμου ξεχωρίζει το Μνημείο Πεσόντων. Είναι κατασκευασμένο από λευκό μάρμαρο. Στο κυρίως σώμα της οριζόντιας στήλης του δεσπόζει ανάγλυφη γυναικεία μορφή που συμβολίζει τη Νίκη. Το αριστερό της χέρι είναι υψωμένο κρατώντας στεφάνι για τους νεκρούς Ήρωες των πολέμων, ενώ με το δεξί της χέρι κρατάει το φόρεμα της που ανεμίζει προσδίδοντας κίνηση στο γλυπτό.

Το Ηρώο έχει ως επίστεψη δίπτυχο γείσο και στο μέσον της κορυφής περίτεχνη άνθινη διακόσμηση. Στο τετράγωνο βάθρο φαίνονται οι πεσόντες:

ΕΠΙ ΤΑΣ

ΣΤΡ/ΤΗΣ	ΔΑΛΒΑΔΑΝΗΣ ΑΡΙΣΤ.	ΤΟΥ	ΙΩΑΝ.	1912
«	Χ#ΠΑΝΑΠΩΤΗΣ ΠΑΝΣΕΛ.	«	ΝΙΚ.	1914
ΥΠΟΛ/ΓΟΣ	ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΑΝΤ.	«	ΜΗΝΑ	1915
ΣΤΡ/ΤΗΣ	ΖΟΥΠΑΝΤΖΗΣ ΑΠΟΣ.	«	ΕΥΣΤΡ.	1915
«	ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΑΟΥ ΔΗΜ.	«	ΣΠΥΡ.	1919
«	ΖΟΥΠΑΝΤΗΣ ΧΑΡΑΛ.	«	ΕΥΣΤΡ.	1919
«	ΔΟΥΚΑΣ ΕΥΑΓ.	«	ΠΑΝ.	1919
«	ΤΑΚΤΙΚΟΣ ΕΥΣΤΡ.	«	ΣΤΥΛ.	1920
«	ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΦΩΤ.	«	ΜΗΝΑ	1920
«	ΔΟΥΚΑΣ ΘΕΟΑ.	«	ΚΩΝ.	1921
«	ΔΟΥΚΑΣ ΘΕΟΔ.	«	ΚΩΝ.	1922
«	ΠΑΝΣΕΛΙΝΟΥΙΩΑΝ.	«	ΚΩΝ.	1922
«	ΚΑΝΕΑΛΗΣ ΓΕΩΡ.	«	ΣΩΤ.	1922
«	ΤΑΚΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΛ.	«	ΠΑΝ.	1922
«	ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΥ ΕΥΣΤΡ.	«	ΔΗΜ.	1922
«	ΔΟΚΟΣ ΕΥΣΤΡ.	«	ΣΑΒ.	1922
«	ΧΑΔΕΜΕΝΟΣ ΑΝΤ.	«	ΠΑΡΑΣ.	1922
«	ΤΗΝΙΑΚΟΣ ΕΥΣΤΡ.	«	ΣΤΥΛ.	1940
«	ΜΟΡΙΑΝΕΛΛΗΣ ΓΕΩΡ.	«	ΑΝΤΩΝ.	1940
«	ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΚΥΡΙΑΚ.	«	ΙΩΑΝ.	1948
«	ΧΡΥΣΟΥΛΗΣ ΔΗΜ.	«	ΒΑΣ.	1948
«	ΓΔΟΥΤΟΣ ΘΕΟΦ.	«	ΕΜΑΝ.	1948

Στη δεξιά πλευρά του διαβάζουμε: ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΑΝΑΣΤ. ΚΟΥΛΑΡΑ Μ1Χ.. Χ.. ΚΑΝΑΡΑΣ ΛΕΣΒΙΟΣ ΕΠΟΙΕΙ 1980

το μνημείο είναι πανομοιότυπο με το αυτό της Κάπης με διαφορά κατασκευής ενός έτους και από τον ίδιο γλύπτη. Και έγινε επί Προέδρου της τότε Κοινότητας Αριστείδη Γιαννογλου.

ΕΝΟΡΙΑΚΑ

1η ΙΟΥΛΙΟΥ

Με λαμπρότητα εορτάστηκε κι εφέτος η εορτή των Αγίων Αναργύρων στο ομώνυμο ξωκκλήσι μας, στην περιοχή Κατάπυργος της ενορίας μας. Ανήμερα της εορτής μετά την πανηγυρική Θεία Λειτουργία, διανεμήθη ως ευλογία στους προσκυνητές η παραδοσιακή «μανεστράδα». Το κρέας προσέφερε ο Παναγιώτης Ι. Προκοπίου.

7η ΙΟΥΛΙΟΥ

Εορτή στο ξωκκλήσι της Αγίας Κυριακής στην περιοχή «Τίδα», επί της μνήμη της Αγίας.

προσφέρθηκε σ' όλους τους προσκυνητές, από την ιδρύτρια του ναού, βακαλάος τηγανιτός, καφές και αναψυκτικό.

Την ίδια μέρα προσκυνήσαμε στην ενορία μας ιερά λείψανα των νεοφανών μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου και Παρθένου Ειρήνης.

13η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ο τελευταίος Παρακλητικός Κανόνας και η τελετή του Επιταφίου της Θεοτόκου. Εψάλλη η ακολουθία των εγκωμίων της Θεοτόκου και έγινε η περιφορά του επιταφίου εντός του Ναού

26η ΙΟΥΛΙΟΥ

Πανήγυρις στο ξωκκλήσι της Αγίας Παρασκευής στη θέση «Βρυσούδια».

27η ΙΟΥΛΙΟΥ

Πανήγυρις στο παρεκκλήσι του Αγίου Παντελεήμονος στο νεκροταφείο.

3η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ιερά αγρυπνία, στο ξωκκλήσι της Μεταμορφώσεως επί τη εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος.

5η και 6η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ιερά Πανήγυρις επί τη εορτή της Μεταμορφώσεως στο ομώνυμο εξωκκλήσι. Αφ' εσπέρας Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός και την επαύριον Όρθρος και Πανηγυρική Θεία Λειτουργία. Στο τέλος

Εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου με κάθε επισημότητα και μεγάλη κοσμοσυρροή.

15η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

17η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ετήσια Θ. Λειτουργία, στο ξωκκλήσι της Μεταμορφώσεως επί τη αναμνήσει των εγκαινίων.

23η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Θεία Λειτουργία στο ξωκκλήσι της Παναγιούδας, Καυκάρας, επί τη αποδόσει της εορτής, της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

24η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ιερά Αγρυπνία στο Ναό μας εν όψει της Πανηγύρεως της Ενορίας μας.

26η - 27η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ιερά πανήγυρη στο εορτάζον, παρεκκλήσιο Αγίου Φανουρίου. Αφ' εσπέρας Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός και την επαύριον Όρθρος και Πανηγυρική Θεία Λειτουργία.

26Η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ (ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΜΑΣ)

Κτητορικό Μνημόσυνο, των από ιδρύσεως του Ναού μας, κτητόρων, ανακαινιστών, ευεργετών, δωρητών και αφιερωτών.

Το μνημόσυνο τούτο τελείται κάθε χρόνο, στα πλαίσια των «ΠΡΟΔΡΟΜΕΙΩΝ» την τελευταία Κυριακή πριν από την πανήγυρη του ναού μας.

Όλοι οι προσκυνητές στο τέλος συμμετείχαν σε κοινή τράπεζα με παραδοσιακά φαγητά.

14η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Πανηγυρική Θεία Λειτουργία επί τη εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού.

6η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Πανηγυρική Θεία Λειτουργία επί τη αναμνήσει του εν «Χώναις θαύματος» του Αρχαγγέλου Γαβριήλ, στο ξωκκλήσι των Ταξιαρχών της περιοχής Πετραδερής. Τις εργασίες ανακαίνισης, διαμόρφωσης του χώρου, την καθαριότητα και την όλη διοργάνωση της πανηγύρεως ανέλαβε ομάδα ενοριτών μας, οι οποίοι με δωρεές χριστιανών αλλά και δικά τους έξοδα και προσωπικό κόπο, έδωσαν έντονη λαμπρότητα στην ημέρα αυτή.

Μια ακόμη λαμπρή πανήγυρη μας που συγκέντρωσε μεγάλα πλήθη κόσμου από όλη την περιοχή του Δήμου μας και η οποία βέβαια θα καθιερωθεί και θα λαμπρυνθεί ακόμα πιο πολύ.

28η και 29η ΔΥΓΟΥΣΤΟΥ

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

Η Πανήγυρις του Ιερού Ναού μας, επί τη εορτή της Αποτομής της Κεφαλής του Τιμίου Προδρόμου.

Αφ' εσπέρας, ημέρα Τρίτη και ώρα 7η μ.μ, ετελέσθη ο Μέγας Πανηγυρικός εσπερινός.

Την επομένη, ημέρα Τετάρτη και κυριώνυμη ημέρα της εορτής, ετελέσθη ο πανηγυρικός Όρθρος και Θεία Λειτουργία.

Μετά τη Θεία Λειτουργία έλαβε χώρα, μεγαλοπρεπής λιτάνευση της εικόνας του Προδρόμου, στο χωριό, καθώς και τεμαχίου Τιμίου λειψάνου, που φυλάσσουμε στο Ναό μας. Τιμές απέδωσε, η Φιλαρμονική του Δήμου μας.

Των ιερών ακολουθιών προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ικονίου (του οικουμενικού θρόνου) κ.κ. ΘΕΟΛΗΠΤΟΣ.

Στο τέλος ευλογήθηκε και μοιράστηκε στους προσκυνητές η καθιερωμένη πλέον παραδοσιακή Λισβοριανή «ρεβιθάδα».

Τα ρεβίθια προσέφερε ο Στυλιανός Ε. Θερμιώτης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΚΗΔΕΙΕΣ

- 214-9-2012 Χαλκιώτου Κωνσταντίνα (χήρα Βασιλείου) ετών 74
- 221-9-2012 Ζουπαντής Γεώργιος (Ευστρατίου) ετών 56

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- 29-7-2012 Γεωργίας Σταυρακέλλη (τρίμηνο)
- 212-8-2012 Μαρίας Αλβανού (ετήσιο)

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

• Την Κυριακή 22 Ιουλίου βαπτίσαμε στην ενορία μας το δεύτερο παιδί των Αλβανών υπηκόων Kastriot και Anila Ndresca. Το όνομα του νεοφώτιστου: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Ανάδοχοι οι: Μαριτίνα Κατραμάδου και Ελεονώρα Γωργοπαπαδάκη.

• Το Σαββάτο 11 Ιουλίου στο ιερό προσκύνημα Παναγίας Αγιάσου, τελέσαμε το μυστήριο της Βαπτίσεως των δύο παιδιών του Χρήστου και της Ελένης Γιαννόγλου. Τα ονόματα των νεοφωτίστων: ΜΑΡΙΑ - ΑΘΑΝΑΣΑ και ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.

• Την Κυριακή 26 Αυγούστου βαπτίσαμε στο ιερό μετόχι Αγίου Γεωργίου Μελαντών το δεύτερο παιδί του Γεωργίου Κουκούλα και Μερόπης Κουλαρά. Το όνομα του νεοφώτιστου: ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ. Ανάδοχοι οι: Γρηγόρης και Χρυσούλα Καλλιατάκη.

• Την Κυριακή 26 Αυγούστου βαπτίσαμε στην ιερά μονή Παναγίας Δαμανδρίου το πρώτο παιδί του Γεωργίου Συκά και Όλγας Καρασταμάτη. Το όνομα της νεοφώτιστης: ΣΤΥΛΙΑΝΗ. Ανάδοχος ο: Στυλιανός Καρασταμάτης.

ΓΑΜΟΙ

• Την Κυριακή 8 Ιουλίου 2012 στο ιερό προσκύνημα Παναγίας Αγιάσου, τελέσαμε το μυστήριο του Γάμου στους: ΕΥΣΤΑΘΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (του Κωνσταντίνου) και ΟΛΓΑΣ ΚΑΡΓΗ (του Γεωργίου). Παράνυμφος ο Χρήστος Βλαχοδήμος.

• Το Σαββάτο 21 Ιουλίου 2012 στο ιερό προσκύνημα Ταξιαρχών Μανδαμάδου τελέσαμε το μυστήριο του Γάμου στους: ΕΥΣΤΡΑΤΙΟ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (του Κυριάκου) και ΒΙΛΕΛΜΙΝΗΣ ΑΣΛΑΝΗ (του Γεωργίου). Παράνυμφοι οι: Γεώργιος και Μαρία Καυλακώνη.

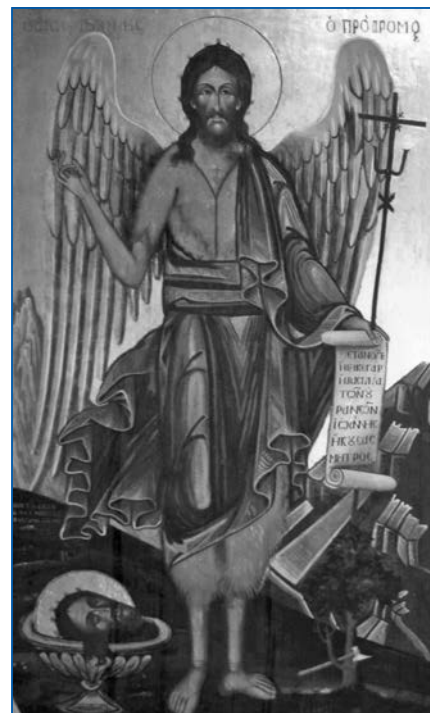
ΔΩΡΕΕΣ – ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

ΔΩΡΕΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ

Αλβανού Ι. Μαρία στη μνήμη του συζύγου της 50€
Θερμιώτου Ι. Μαρία στη μνήμη του αδελφού της
και των γονέων της..... 100€
Κανελλοπούλου Άννα στη μνήμη Ειρήνης Χρυσού..... 20€
Κανελλοπούλου Άννα στη μνήμη Ιωάννου
και Δωροθέας Κανελοπούλου 20€
Τσεσμελής Ιωάννης στη μνήμη των γονέων του 100€

ΓΙΑ ΦΩΝΗ ΕΝΟΡΙΑΣ

Αναγνωτέλλη Χρυσούλα 50€
Αναγνωστέλλη Μαρία..... 100 δολ. Αυστραλίας

Η εικόνα του Τιμίου Προδρόμου
στο τέμπλο του Ναού μας.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΚΩΔ.: 034295

ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΛΙΣΒΟΡΙΟΥ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2012

ΕΚΔΟΤΗΣ: Οικον. Γεώργιος Αθ. Αλεντάς,

Εκπαιδευτικός - Αρχιερ. Επίτροπος Πολιχνίτου

ΛΙΣΒΟΡΙΟΝ ΛΕΣΒΟΥ Τ.Κ. 81300

ΤΗΛ.: 22520-71160, FAX: 22520-71104

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: <http://lisvorion.blogspot.com>

<http://ntprodromoy.blogspot.com>

E-mail: alentas@ath.forthnet.gr

Έκδοτική Παραγωγή: **ΣΑΪΤΣΗ** Τηλ.: 210-34.76.090

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΔΕΚΤΕΣ